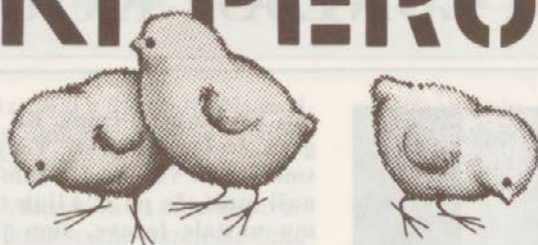


PTUJSKI PERUTNINAR



II 325451

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA IN KOOPERANTOV PERUTNINE PTUJ • LETO XVI. • ŠTEVILKA 4 • JUNIJ 1992

*Ob obletnici
samostojnosti
Slovenije
iskreno
čestitamo*



LANI NAJUSPEŠNEJŠI KOOPERANT



Veliko dobrih kooperantov imamo. Med temi je vsako leto kateri celo najboljši, vendar je takšnih kot sta Franc in Anica Gosak z Vuhreda na Koroškem malo, če sploh so. Ne le, da sta imela minulo leto najboljši uspeh med koroškimi kooperanti, marveč imata vsa leta nadpovprečne rejne rezultat. Takšna uspešnost pa se človeku zdi samoumevna, ko vidi skrbno urejen rejni objekt. S svojo snežno belo fasado že od daleč vabi na obisk.

Predprostor, ki služi mnogim kooperatom za domačo delavnico, ali celo za hrambo druge navlake, deluje pri Gosaku kar nekam prazen, prevelik. V njem namreč ne uzeš nobene stvari, ki tja ne sodi. Upam si reči, da sem že videl manj čisto kuhinjo, kot je ta predprostor. Podobno je v objektu, ki je ob mojem obisku bil pripravljen za vselitev. Ko bi v njem ne bilo krmilne opreme in nastilja, bi objekt dajal prej vtis, da si prišel v dvorano kakor v hlev.

Ko bi imeli vsi kooperanti tako urejene rejne objekte, bi najbrž bilo precej manj hude krvi zavoljo slabih rezultatov.

Po nizko prstriženi trati kot bi se sprehajala po parku sva z vodjo rejnega okoliša Mirkom Kekcem prispela do ljubke z zelenjem obdane domačije, katero pred severnimi vetrovi varuje dokaj obsežno gospodarsko poslopje z nasprotne pa jo senči bogat temen gozd. Kot v pravljici, mi je ušla misel, ko sem vstopil.

Hčerka Alenka in zet Tone, oba sta agronoma, sta bila v službi, vnukinja Eva pa je ravno odhajala v šolo. Le vnukec

Mihec je nekaj časa zvedavo opazoval novega gosta, ko smo začeli naš klepet o delu in življenju.

"Tu sem se rodil", je povzel besedo gospodar, "žena Anica pa tudi ni bila daleč od tod in sem jo pripeljal na kmetijo. 15 hektarjev grunta imamo, od tega večji del gozda. Jaz sem hodil v službo, (sedaj sem upokojen), žena je gospodinjila, sicer pa ona v glavnem usmerja zadeve. Če je ženska dobra in pametno gospodari, potem gre vse lepo naprej. Veste, tudi drobne stvari prej opazi kot moški. Te pa so velikokrat zelo pomembne, še zlasti v živi proizvodnji."

V letu 1977 je hčerka končevala višjo agronomsko šolo pa ji je profesor dr. Polanec predlagal naj bi poskusili s kmečkim turizmom. Za to idejo se nismo ogreli, če ne bo dobila dela, bomo rajši začeli s kooperacijsko rejo živine. Ko je to slišal takratni Perutninin honorarni pospeševalec za Koroško gospod Bukovnik, je bil navdušen nad idejo in čez kak teden sta nas obiskala z magistrom Volkom. Ta je naredil na nas zelo lep vtis in tudi piščanci PP so bili na Koroški čislani, zato smo se odločili za sodelovanje. Imeli smo potrebne pogoje in tako smo v maju 1977 začeli graditi objekt, decembra pa smo že vblevili prvi turnus 14.000 piščancev."

Mineva 15 let sodelovanja s Perutnino. Kako ocenjujete sodelovanje v teh letih?

Delamo z živim materialom, torej so bili tudi proble-

mi. Veliko problemov. Bil bi greh, če bi kritizirali. Vedno smo storili vse, kar je bilo v naši moči, če pa so kljub temu nastale težave, smo jih skupaj s firmo vedno razumno razreševali. Res je hudo, če ti nekdo naprti odgovornost za tisto, za kar nisi kriv, vendar se je v podjetju dalo vedno pogovoriti o dejstvih in težave odpraviti.

Pri reji so nam pomagali področni vodji. Pet se jih je izmenjalo doslej. Ocenjujemo, da je Mirko najbolj zavzet, kar se tudi odraža v lanskem uspehu. Vsi pa so bili v redu, le eden je bil takšen, ki bi samo nekaj spreminjal in nam delal stroške. Imel je včasih čudne ideje po raznih predelavah v objektu, dasiravno ni bilo slabega rezultata, ki bi to upravičeval. Od kar sodelujemo s Perutnino smo namreč vedno "prišli skozi".

Vse kar mi pripovedujeta zveni kot zadovoljstvo, da sodelujete s Perutnino, mnogi pa so polni kritik. Kako to?

Veste kaj. Tudi mi kritiziramo, kadar je to potrebno. Kadar kritika prispeva k izboljšanju stanja. Takšnih kooperantov je večina. Je pa tudi nekaj takih, katerim je za slab rezultat kriva Perutnina, ne vprašajo pa se kakšna je njihova skrb za čistočo in red v hlevu in kaj storijo za piščance. Pravzaprav so reveži. Hlastajo, vendar ne vedo za čim. Sreča, da je takih malo.

Mar res nimate Perutnini ničesar zameriti?

Zameriti ravno res ne. Moti nas pa to, da z vašo ko-

mercialo nekaj ne štima. Včasih smo tako radi posegli po piščancih PP — svojih piščancih. Pred leti pa so dostavo na Koroško povsem ukinili in se preusmerili na južni trg. Res nas moti, da v naših krajih lažje dobiš piščanca drugih proizvajalcev kot našega, čeprav je to precej kooperantov PP in so naši piščanci uživali ugled. Še nekaj. Pogrešamo več stika in informacij o kooperaciji. Koroški kooperanti organiziramo vsako leto kooperantski piknik. Tam se srečamo kooperanti z vse Koroške in si imamo kaj povedati. Izmenjamo izkušnje in znanje, kar je zelo pozitivno. Takšna srečanja bi tudi širše prav prišla.

Veliko lepega in spodbudnega ste povedali. Marsikdo bi se mogel zgledovati po vas pa vendar, ste doživeli kakšen tako lep trenutek, da ga ne boste nikoli pozabili?

Da! Lani med vojno. Ko se je začela vojna smo imeli tri tedne stare piščance in skrbelo nas je za jato, saj smo se bali, da zaradi blokad na cestah in vojnih dejstev ne bo dostave krmil. Na lepem pa vidimo, da nam je Edi pripeljal načrtovana krmila čez hrib skozi hosto in to v času, ko so v Dravogradu odmevale eksplozije. To je bil za nas najlepši trenutek od kar imamo piščance.

Takrat smo videli, da Perutnina živi z nami in za nas. Vemo, da so fantje takrat vlagali izjemne napore, da smo kooperanti bili redno oskrbovani z repromaterialom.



FILM KOT VIR ZNANJA

V zadnjem času se tudi pri nas pojavljajo posebne oblike izobraževanja — učne delavnice (workshop), ki se odlikujejo po visoki stopnji aktivnega sodelovanja udeležencev. V takšni učni delavnici, ki temelji na izobraževalnem filmu in jo imenujemo **videodelavnica**, ni glavni vir znanja strokovnjak oziroma poznavalec določenega področja, ampak kakovosten učni videofilm.

Ponudba videofilmov podjetja Video Arts iz Londona je zelo pestra. Posneli so več kot 110 filmov, ki jih uporablja za dodatno izobraževanje 100.000 organizacij po vsem svetu in

blizu 300 v Sloveniji. Na mednarodnih festivalih so za filme prejeli nad 200 nagrad.

Videofilmi so didaktično zelo kakovostno narejeni. Omogočajo študij primerov, animirajo, motivirajo, prepričujejo in predvsem podajajo vzorce pravilnega vedenja v specifičnih položajih. Udeleženci pa si zaradi prefinjene uporabe humora bistveno več zapomnijo. Izobraževanje se spremeni v poseben trening — gre za realno igrano z realnimi ljudmi, kjer je celotno vedenje razstavljeno v osnovne postopke, tako da lahko opazujemo posamezne vedenjske vzorce. Kasnejše vaje v skupinah, dajejo

osnovo učenju in utrjevanju določenih vedenjskih vzorcev, ki sestavljajo spretnost.

Vsi filmi Video Artsa so narejeni po istem načelu: njihov namen je, da bi ljudje spremenili svoj odnos do stvari, da bi postali dovteljnejši za nove zamisli in bi odpravili svoje predsodke — zato lekcije ne temeljijo na učbenikih ali teoretičnih delih, ampak na praktičnih nasvetih izkušenih strokovnjakov s posameznih področjih.

Udeleženci naših videodelavnic so odrasli ljudje — v glavnem že izgrajene osebnosti. Zato imajo na njihovo učenje velik vpliv predstave o sebi in izkušnje.

Predstava o sebi je pri odraslem močno zakoreninjena. Nastane na podlagi uveljavitev v poklicnem in privatnem življenju.

Je subjektivna in pogosto je posameznik presenečen, ko izve, da si ga drugi predstavljajo povsem drugače.

Odrasel gradi svoj odnos do določene izobraževalne vsebine glede na svoje izkušnje. Vpliv izkušenj je zlasti opazen pri stilu vodenja, pri komuniciranju in vzorcih vedenja. Družinska, predšolska in šolska vzgoja nam (v glavnem in na žalost) niso privzgojile ustreznih učnih in delovnih navad. Tako tudi večina udeležencev izobraževanja pričakuje, da jim bo nekdo dal znanje kar na krožniku in za vse čase. (To seveda ni mogoče — do znanja pridemo samo z lastnim trudom, vrednotenjem

informacij, njihovim sistematiziranjem, utrjevanjem in ponavljanjem!)

Lani in letos smo v Perutnini izvedli nekaj videoizobraževalnih ciklov z izposojeno videofilmi: Bi radi uspešno prodajali, Vodenje in motivacija, Pogovor s skupino — kako voditi sestanek, Naj se ve kdo je šef, Treniranje kadrov — usposabljanje za samostojno delo.

In kakšen je bil sprejem?

Kot vsaka novost, ki si utira pot skozi trdoživost načela, da odrasel človek najpogostejše sprejema tisto, kar hoče sprejeti ter sliši in vidi tisto, kar mu ustreza!

Namen pa je čisto konkreten pripraviti takšna izobraževalna srečanja, ki bodo udeležence spodbudila k aktivnemu odnosu. Menim, da se ne bi smeli zadovoljiti samo s prikazom filma. To je sicer še vedno boljše, kot če bi bil vir informacij predavatelj — film namreč pritegne več čutil kot običajno predavanje, vpliva na čustva, spodbuja razpravo in sodelovanje udeležencev ter jih praviloma sprošča. Nekateri pogoj uspešnega izobraževanja so s tem že izpolnjeni. Toda bistveno več dosežemo, če projekcijo filma večkrat zaustavimo, sprožimo razgovor in razpravo, analiziramo kakšen primer, igramo vloge ipd. To slednje pa je neuresničen iziv za

J. Tarbuk

Med predvajanjem filma za vodstvo PE Perutninska klavnica



(Nadaljevanje z 2. strani)

Še nekaj je izrednega pomena. Ko smo videli, da se je šofer Edi prebil s Ptujem do nas, smo se počutili varne. To je bil res trenutek sreče, ki ga ne moreš pozabiti.

Osamosvojitve in osvoboditev sta prinesli mnoge spremembe. Za kooperante je trenutno zelo pomembna ustanovitev Perutninarske zadruge. Kakšna so vaša razmišljanja o tem?

Od nove zakonodaje mnogi veliko pričakujejo, najbrž preveč. Tudi mi pričakujemo, da bi dobili nazaj precej nacionalizirane zemlje, vendar moramo upoštevati realnost in dejstva. Napak pa bi bilo, če bi ne bili prepričani,

da prinaša nova zakonodaja tudi pozitivne stvari.

Podobno je s Perutninarsko zadrujo. Če jo je že bilo potrebno organizirati je prav, da je v sklopu kooperacije Hajdina. Verjetno pa ne more biti drugih bistvenih sprememb kot ta, da bomo imeli kooperanti več vpogleda v poslovanje in delitev dohodka. To pa je veliko, saj doslej to področje ni bilo ravno vzorno urejeno. Zavedamo pa se, da bo tudi v prihodnje potrebno delati trdo iz zavzetosti.

Naj zaključim z mislijo, da je dobro delati že tradicija poštenih in uspešnih kooperantov, nekateri pa se bodo tega najbrž morali v okviru zadruge še le navaditi.

L.C.

Perutninska rižota

Za 4–5 oseb potrebujemo: 70 dkg perutnine (piščanec, puran, kokoš), 7 dkg olja, 15 dkg čebule, 2 stroka česna, poper, 32 dkg riža, zelen peteršilj, kostno juho za zalivanje in parmezan.

Z ostrim nožem odstranimo meso od kosti. Zrežemo ga na koščke. Iz kosti skuhamo kostno juho, ki jo uporabimo za zalivanje rižote. Na maščobi prepražimo na drobno sesekljano čebulo. Dodamo strt česen in na kocke narezano meso in vse prepražimo. Prilijemo malo kostne juhe in dušimo 25 do 30 minut. Prebran riž operemo, dobro ocedimo, dodamo k mesu in nekoliko prepražimo. Prilijemo en in pol do dvakrat toliko kostne juhe, kot je riža, solimo in popramo. V ogreti pečici pokrito dušimo 12 do 15 minut. Okus rižote znatno izboljšamo, če ji tik pred serviranjem dodamo košček surovega masla. Lahko pa to rižoto naredimo tudi z graham ali z gobami.

Ustanovljena je Perutninarska zadruga Ptuj

O pripravah na ustanovitev Perutninarske zadruge smo dokaj obširno pisali v 3. št. Informacij. V ponedeljek 8. junija pa se je zbralo v Narodnem domu v Ptuj preko 250 kooperantov na ustanovnem občnem zboru. Najprej so razpustili Zvezo perutninarjev, na kar je stekla razprava o Pravilih Perutninarske zadruge Ptuj in sklepanje o ustanovitvi le-te.

V razpravo se je tvorno vključil tudi dr. Ludvik Toplak, ki mu nekateri pravijo, da je "oče" novega slovenskega združništva. Razložil je aktivnosti ob nastajanju zakona o zadrugah do sprejetja in pomen tega. Izrazil je tudi mnenje, da bi se Zakon o lastninjenju moral imenovati Zakon o denacionalizaciji minulega dela. Saj je po njegovem prepričanju tudi delavec Perutnine treba zagotoviti delež iz minulega dela.

Dodal pa je, da solastništvo Perutnine zadružnikom ne priha samo pravice, ampak še zlasti tudi odgovornost. Pojasnjeval je še nejasnosti, saj je bilo postavljenih precej vprašanj.

Pravila povedo, da je Perutninarska zadruga Ptuj prostovoljna organizacija združnikov, ki s skupnim poslovanjem in združitvijo uresničuje skupne interese za izboljšanje



Simon Toplak, prvi predsednik Perutninarske zadruge Ptuj

družbenega in ekonomskega položaja članov zadruge.

Vsak član mora vpisati in vplačati delež v tolarjih v vrednosti 500 nemških mark do 10.000 DSP in 500 nemških mark za vsakih nadajnih začetih 10.000 DSP po srednjem tečaju na dan vplačila.

Vplačilo deleža se spreminja v skladu s spremembo vrednosti marke. Ob sprejetju v članstvo mora vplačati 1/5 deleža, ostale 4/5 pa v enem letu.

Člani lahko vplačajo več deležev. O vplačilu izda zadruga pisno potrdilo.

V času članstva v zadrugi član ne more zahtevati izplačila vplačanega deleža in



Zbranim je spregovoril tudi predsednik Perutnine dr. Roman Glaser

ga ne pobotati s terjatvijo proti zadrugi.

Vsak član vplača tudi pristopnino v tolarjih, v vrednosti 50 nemških mark po srednjem tečaju na dan vplačila.

Pristopnina se ne vrača.

Po sprejemu pravil in ustanovitvi zadruge je že na zboru podpisalo pristopne izjave okoli 180 kooperantov, ki so postali člani Perutninarske zadruge Ptuj. Ti so izvolili za prvega predsednika Simona Toplaka ter upravni in nadzorni odbor. Za direktorja zadruge pa so potrdili dosedanjega direktorja Slavka Visenjaka.

Temu dogodku je veljala velika pozornost, saj so se usta-

novnega občnega zbora (menda je prvi te vrste v Sloveniji) udeležili tudi predsednik DPZ slovenske skupščine dr. Ludvik Toplak, predsednik Zadrugne zveze Slovenije Leo Frelj, predsednik Slovenske ljudske stranke Marjan Podobnik in drugi. Med predstavniki Perutnine je bil tudi predsednik dr. Roman Glaser, ki je zbranim spregovoril o problematiki podjetja. Opozoril je na težek položaj podjetja zaradi izgube tržišča bivše Jugoslavije ter poudaril, da je rešitev tega stanja lahko le na obeh straneh, saj so zadružniki s solastništvom podjetja in pravico odločanja prevzeli tudi odgovornost za gospodarsko uspešnost podjetja. Zaradi nastale situacije je namreč Perutnina prisiljena prodati na tuja tržišča več kot 60% proizvodnje mesa, kjer dosegamo veliko nižje cene, kar ima lahko za posledico zmanjševanje proizvodnje in števila zaposlenih. Izrazil pa je prepričanje, da je ustanovitev zadruge zametek nadaljnjega kvalitetnega sodelovanja. L.C.

- Delo je ustvarilo človeka, pomivanje posode pa so-proga.
- Kdor seje, temu požanjejo.
- Stvari so mu postale kristalno jase šele, ko je začel pobirati črepinje.
- Samovšečnost je ena sama nevšečnost.

Fredi

Kooperanti in gostje na ustanovni skupščini Perutninarske zadruge Ptuj



Dobrote slovenskih kmetij

V sklopu razstave "Dobrote slovenskih kmetij", ki se je odvijala že tretjič zapovrstjo od 24. do 26. aprila na Ptuj, je strokovna komisija za meso in mesne izdelke ocenjevala prispele vzorce tudi pri nas v delovnem laboratoriju PE Predelava. Ocenjeni so bili vzorci iz šestih slovenskih regij. Od teh jih je največ prispelo iz celjske regije. Skupaj sta bila prijavljena 102 vzorca od katerih je bilo ocenjenih 92. Komisijo so sestavljali prof. dr. Božidar Žlender in Marlena Škvarča

ta 1990. Opisane značilne napake bodo dobra osnova vsakemu bralcu tega sestavka, da pri domači pripravi suhih mesnih izdelkov izboljša kakovost le-teh. Upoštevati bo potrebno sledeče:

- obdelujeta se premalo hlajeno meso in slanina,
- surovina je slabo zmleta (slabo nabrušeni noži)
- pripravljen nadev je slabo obdelan — oziroma premešan,
- dodaja se preveč soli,



Med strokovnim ocenjevanjem primerkov mesnih dobrot pred razstavo

oba iz Biotehniške fakultete Ljubljana, dr. Stanko Renčel — Vinokras Sežana, Tilčka Lovrenčič, Perutnina Ptuj in Stanko Avguštin, Živilska šola Maribor. Izdelki so bili ocenjeni po sledečih skupinah: suha domača klobasa, suha domača salama, suh želodec, suha vratovina, suha mesna slanina, suho meso, suhe klobase v zaseki in meso iz tunke.

Na prireditvi so bili razstavljeni še drugi izdelki, zlasti kruh in pecivo, mlečni izdelki in siri ter vino za kar je potekalo ocenjevanje v Pekatni Ptuj, Mlekarni Ptuj in v ptujski vinski kleti.

Pri ocenjevanju mesnin je komisija vsakemu prispelemu vzorcu na ocenjevalni listi pripisala komentar z napakami, kar naj služi lastniku, da izboljša tehnologijo priprave izdelka.

Ugotovljeno je bilo, da so letošnji vzorci precej boljši od tistih na prvem ocenjevanju le-

— ovitki so z maso slabo polnjeni in slabo obdelani,

— izdelki so preveč dimljeni in obdelani s previsoko temperaturo dimljenja,

— izdelki so prehitro sušeni (temen rob, neprimerna tekstura, naguban ovitek),

— slanina je žarka, isto velja za zaseko pri mesu v tunki.

Član komisije dr. Stanko Renčel je tudi znan publicist, in kogar zanima tovrstna dejavnost ali se doma ukvarja s pripravo suhomesnatih izdelkov, mu priporočam, da prebere njegovi knjigi Suhe mesnine — narodne posebnosti (Kmečki glas 1990) in Domače dobrote — domiselno in vabljivo.

Sklep dela komisije je bil, da se pri pripravi suhih mesnin premalo upošteva osnovna tehnologija oziroma se osnovni tehnološki prijem ne izvajajo dovolj natančno. Mogoče ta ugotovitev velja tudi za vaše delo.

F.Č.

IZVIRNI TEKAŠKI PODVIG

V počastitev 1. obletnice razglasitve slovenske državnosti je v nedeljo zvečer deset vrlih ptujskih maratoncev krenilo na 1200 km dolgi tek ob meji svobodne Slovenije. Proga bo potekala do Lendave, Murske Sobote, preko Radene do Šentilja, nato preko Maribora do Dravograda, Raven, čez Okrešelj na Jezersko, preko Kranja in Kranjske gore na Vrščic, po dolini Trente do Kopra in Portoroža ter ob južni meji mimo Kočevja, Novega mesta, čez Bizeljsko, Rogaško Slatino, Žetale in preko Podlehnik nazaj v Ptuj. Pokrovitelj je predsednik predsedstva Milan Kučan, ki se bo pridružil marantoncev pri zadnjih kilometrih. Vabimo vas, da skupaj dočakamo njihov prihod na Mestnem trgu na Ptuj v četrtek ob 20. uri. Med tekači je tudi organizator, predsednik Tekoškega kluba Maraton — naš sodelavec — Ivan Rogelj.

L.S.



Tekači tik pred startom



Prvi del poti so "tekli" tudi paraplegiki

Kadar se pogovarjamo o miru, vemo, da gre za težavno, resno zadevo. O miru se ne moremo pogovarjati kakor o kakšnem romanu ali o zadnjem filmu, ki smo ga gledali. Zakaj tu gre za prihodnost človeštva. Poredkoma se primeri, da nastane mir na razvalinah vojne ali po kakšni vstaji. Mir raste samo v potrpljenju, na tisti način, kakor starši vzgajajo otroke. Zato stvar miru terja pogumne in sposobne, preproste in daljnovidne ljudi.

Francois Marty

Novi trendi v proizvodnji klobasnih izdelkov

Zadnjih nekaj let v svetu in tudi pri nas vedno več govorimo o zdravi prehrani. Vsled tega se spreminjajo prehrabene navade in potrebe potrošnikov. Tem spremembam pa morajo slediti tudi proizvajalci hrane, saj bi vztrajanje pri tradicionalni ponudbi pomenilo izgubo določene skupine potrošnikov. Zagovorniki zdrave in polnovredne hrane se zavzemajo na eni strani za zmanjšanje deleža maščob v živilih, na drugi strani pa za povečanje deleža beljakovin in vlaknin. S tem je dana tudi proizvajalcem klobasnih izdelkov pobuda, da razširijo ponudbo z izdelki, ki ustrezajo sodobnemu načinu prehranjevanja.

Novemu trendu smo sledili tudi v Perutnini Ptuj in izdelali klobaso SEMI, za katero smo na Zagrebškem velesejmu prejeli zlato medaljo. SEMI spada v skupino obarjenih klobas. Od klasičnih obarjenih klobasnih izdelkov se razlikuje v

tem, da vsebuje več beljakovin in več vlaknin ter manj maščob. Izdelana je namreč iz visoko kvalitetnega piščančjega mesa, saj predstavlja skoraj polovico mesnega nadeva piščančji file, ki ga na prečnem prerezu klobase vidimo kot kose belega mesa. Poleg mesa vsebuje klobasa le manjšo količino mastnega tkiva. Povečan delež vlaknin pa izhaja iz dodane posebne mešanice suhih semen in vrtnin (laneno seme, suha čebula, korenček, zelena paprika, jabolka, zelena pšenična zrna). Visoka vsebnost beljakovin daje klobasi čvrsto komistenco z blagim okusom po perutninskem mesu in dodanih začimbah. Klobasa SEMI je polnjena v nepropustni celulozni ovitek oranžne barve. Na prodajnih pultih je na voljo že nekaj časa. Prav gotovo je to izdelek, ki ga je vredno pokusiti.

Tanja Šmigoc-Senčar



Dr. Ciril Varga

Naši proizvodi sodijo med izdelke zdrave hrane

Z dipl. ing. Tanjo Senčar sva se udeležila srečanja pedantologov na Gorci. Po strokovnih temah, ki so obravnavale različne motnje v razvoju zobovja in druge strogo strokovno tehnične probleme, smo predstavili naše izdelke KOKO, SEMI, PETOVIO, PRSI V OVITKU IN D-SAFALADO. Udeleženci so izredno dobro ocenili izdelke z večjo vsebnostjo mišičnega tkiva, kakor tudi izdelek SEMI. D-SAFALADO smo ponudili pripravljeno na dva različna načina. Vsi navzoči so zagotovili, da so pripravljeni brezplačno propagirati te naše izdelke, vendar jih na tržišču še ni mogoče najti. Posamezniki

so predlagali, da naj organiziramo strokovne predstavitve (za šole in vrtce), pri čemer so nam tudi pripravljeni pomagati. Prav gotovo bomo ustregli tem njihovim željam. Zanimali so se tudi za cene in ostale pogoje. Na vsa vprašanja sem jim skušal dati zadovoljive odgovore.

Misliva, da bi morali načrtno obdelovati tržišče in imeti predstavitve teh in podobnih izdelkov prav tako v Sloveniji, ki predstavlja za nas še vedno zanimivo tržišče. Kvaliteta izdelkov in sodelovanje z zdravstvenimi delavci ob ustreznem pristopu pa bosta gotovo omogočila boljši plasman takih in podobnih izdelkov.



OHRANIMO ZDRAVO SRCE IN OŽILJE

Zdravje srca je v vaših rokah

Živimo v času velike epidemije srca in ožilja, ki je zajela ves svet in zahtevala že na milijone žrtev. Vsiljuje se vprašanje, ali smo zamudili pravi trenutek, da bi z energičnimi preprečevalnimi ukrepi grozno nevarnost vsaj zaječili. Odgovor je negativen, kajti nismo poznali povzročitelja in ga še danes ne poznamo. Neprimerno lažje je namreč izvajati preventivo, kadar je povzročitelj znan. Zato menimo, da bomo celo v preprečevanju

epidemije aidsa veliko uspešnejši.

Številne reziskave po vsem svetu so odkrile kopico dejavnikov, ki pospešujejo nastanek bolezni srca in ožilja. V naši kratki informaciji bomo omenili samo poglobitve dejavnike, predvsem tiste, ki jih lahko odpravimo. Izkušnje kažejo, da so takšne akcije pri razgledanih ljudeh uspešne. V nekaterih civiliziranih deželah že nekaj let opažajo padec bolezni srca in ožilja, ker so ljudje

razumeli in sprejeli glas preventive, zavedajoč se, da je ta njim samim v največjo korist.

Pri nas še žal nismo dosegli tako visoke stopnje poslušnosti za odpravljanje nevarnih dejavnikov. Zato so pri nas že več kot 33 let bolezni srca in ožilja na prvem mestu vzrokov smrti!

Namen tega članka je seznaniti ljudi z nevarnostmi, ki jim grozijo, ker so se lahko miselno predali sodobnemu življenju, ki je polno škodljivih navad in razvad, usodnih za srce

in žile. Vsem nevarnostim se seveda ne da izogniti. Z nekaj dobre volje, predvsem pa z dobro mero osveščenosti, poslušnosti in trdnosti volje, je možno odpravljati poglobitve nevarnostne dejavnike, ki odpirajo vrata pogubni epidemiji.

Med boleznimi srca in ožilja zaseda vodilno mesto posebna oblika arterioskleroze, ki ji strokovno pravimo **ateroskleroza**. Že samo ime pove, da se bolezenski proces odigrava v steni odvodnic (arterij). Začet-

20 let terapevtske skupnosti zdravljenih alkoholikov

V Narodnem domu je bila 25. aprila 20 skupščina terapevtske skupnosti zdravljenih alkoholikov Ptuj. Zbralo se je veliko članov te skupnosti, od vabljenih pa le predstavniki zdravstva in Centra za socialno delo. Od podjetij le Perutnina, tudi predstavnikov občinskih organov ni bilo. Prišla pa sta mag. dr. Marijan Pregl iz ormoške psihiatrije in dr. Srečko Vogrin s Pohorskega dvora.

Delo terapevtske skupnosti se odvija v treh skupinah v katerih delajo terapevti Marija Tominšek, Jasna Toplak in Aleksander Solovjev.

ne spremembe se pokažejo na notranjem sloju žilne stene. Nekateri raziskave kažejo, da je v tem zgodnjem obdobju možno samo z naravnim načinom življenja zaustaviti spremembe in celo obrniti bolezenski proces. Torej ne drži trditve, da smo proti aterosklerozi povsem brez moči. Veliko težje je v kasnejšem obdobju, ko žilna stena zadebeli in zoži svojo svetlino.

Pretok krvi po zoženi odvodnici je hudo oslavljen, zato dobijo organi, ki jih prehranjuje, premalo krvi in kisika. Najbolj prizadeti so srčna mišica, možgani in ledvice. Kadar pa so zožene odvodnice spodnjih udov, grozi odmrtje enega ali več prstov. Skratka, posledice zaradi zoženih odvodnic, ki jih je povzročila ateroskleroza, so lahko življenjsko nevarne.

Nevarnostni dejavniki — dejavniki tveganja

Za dejavnike, ki pospešujejo nastanek ateroskleroze se je udomačil izraz: dejavniki tveganja. Gre za ne preveč posrečen prevod tujke: rizični faktorji. Vsaka rizičnost pa človeku ne prinese vedno samo škodo. Zato je pravilnejši prevod tujega izraza: **nevarni dejavniki**.

Omenili smo že, da je nevarnostnih dejavnikov veliko. Razvrstijo jih poskušali v različne skupine. Ena izmed delitev pozna **neodvisne** (neposredne) in **odvisne** (posredne). Neodvisni delujejo samostojno, odvisni pa v povezavi z drugimi nevarnostnimi dejav-

Kot navaja dosednji predsednik skupnosti Slavko Rimele v svojem poročilu, delajo vse tri skupine po enotnem programu. Za uspešno delo ima upavni odbor organizirane še skupine za:

- šport in rekreacijo
- kulturo in informativno dejavnost
- proslave in praznovanja.

V svojih aktivnostih so bili uspešni, za kar gre posebna zahvala animatorki Lojzki Merc in terapevtom za njihovo pomoč. Zadovoljni so, da je večina članov terapevtske skupnosti aktivnih in redno sodelujejo pri izvrševanju pro-

gramov. Iz praktičnega razloga je najprimernejša razdelitev na **povratne, delno povratne in nepovratne**. To pomeni, da nekatere lahko popolnoma odpravimo, druge samo delno, tretjih pa ne moremo odpraviti. Tudi mi se bomo držali slednje razvrstitve, samo da bomo posamičnim skupinam dali še bolj razumljiva imena.

1. Skupina — nevarnostni dejavniki, ki jih lahko odpravimo:

- nepravilna, "bogata" prehrana,
- kajenje,
- sedeči način življenja.

2. skupina — nevarnostni dejavniki, ki jih obvladujemo z zdravljenjem:

- zvišanje, mastem podobne snovi v krvi
- visok krvni pritisk
- sladkorna bolezen,
- vedenjski vzorec A in stres.

3. skupina — nevarnostni dejavniki, ki jih ne moremo odpraviti:

- moški spol,
- starost,
- vpliv dednosti.

Razumljivo je, da se bomo največ zadržali pri **prvi skupini**, ki se na nekaterih mestih prekriva z drugo. Naš cilj je namreč delovati preventivno in seznanjati zdrave ljudi z nevarnostnimi dejavniki ter jih spodbujati, naj opustijo neustrezne navade, da bi končno tudi pri nas dosegli upadanje boleznih srca in ožilja.

Iz gradiva Rdečega križa Slovenije (se nadaljuje).

grama, zadolžitve pa dosledno izpolnjujejo.

Ob koncu svojega poročila se je predsednik javno zahvalil Perutnini, Podjetju za popraviljanje železniških voz Ptuj, in cvetličarni Rožmarin za materialno pomoč pri izvedbi programa skupnosti.

V nadaljevanju je spregovoril mag. dr. Marijan Pregl, ki je svoj prispevek posvetil dvajsetletnici terapevtske skupnosti zdravljenih alkoholikov Ptuj. Povedal je: "Ko sem govoril pred dvajsetimi leti, sem uporabljal še izraze kot so alkoholik, narkoman in podobno. Danes govorimo o boleznih odvisnosti. Pravimo, da je oseba odvisna od alkohola ali od kakšne snovi, ki prinaša zadovoljstvo, zmanjšuje duševno bolečino in tesnobo. Odvisnost v najširšem smislu je motnja v razvoju ali pa vsaj osebnostno zorenje zaustavi, če ga celo ne vodi v nazadovanje.

la, in se ga želi znebiti, tisti, ki je pripravljen sodelovati pri procesu zdravljenja pa, da to dela s srcem in iskreno željo po pomoči.

Dvajset let obstoja neke terapevtske skupnosti zdravljenih alkoholikov je veliko obdobje. Ne gre več za otroka, ampak za odraslega. Čestitam vsem, ki ste na tak ali drugačen način sodelovali v razvoju te dejavnosti.

O pomenu terapevtske skupnosti je spregovoril dr. Srečko Vogrin, o dvajsetletnem delu pa Marija Tominšek. Več članov je za tem pripovedovalo o tegobah, ki so jih privedle v alkoholizem, o odnosu terapevtov do njih med zdravljenjem, in kako srečne se počutijo sami in družine, da so premagali alkohol. Nekateri apstinirajo že blizu dvajset let. Vsi pa so izražali neizmerno hvaležnost za svoj uspeh mag. dr. Preglu in terapevtom.



Predsednik terapevtske skupnosti Slavko Rimele med poročanjem

Kmalu bo nastopilo obdobje, ko ne bo več psihiatrija osamljena v svoji borbi za trezno življenje. Od demokratične družbe lahko pričakujemo, da ne bo ohranila licemerstva, ki smo ga bili vajeni v polpreteklem obdobju: na eni strani grmenje čez točenje alkohola, na drugi stani vse večje nudenje alkoholnih pijač. V tujini so dokaj uspešne organizacije na primer klub anonimnih alkoholikov, ki delujejo nekoliko drugače, vendar tudi uspešno. Pomembo je, da oseba, odvisna od alkohola spozna pekel, v katerem je bi-

Na skupščini so izvoli novo vodstvo skupnosti. Za novega predsednika je bil izvoljen Jože Breznik, za namestnika predsednika Ivan Lazar, za tajnika Vinko Iljevec, za blagajničarko pa Nada Šipek.

Člani so začeli novemu vodstvu veliko uspehov in obljubili aktivno sodelovanje v skupnosti.

Lepo bi bilo, če bi se tudi iz naše firme aktivno vključili v delo vsi ozdravljeni. S tem bi veliko prispevali k uspehu organizacije in svoji uspešnosti.

Urednik

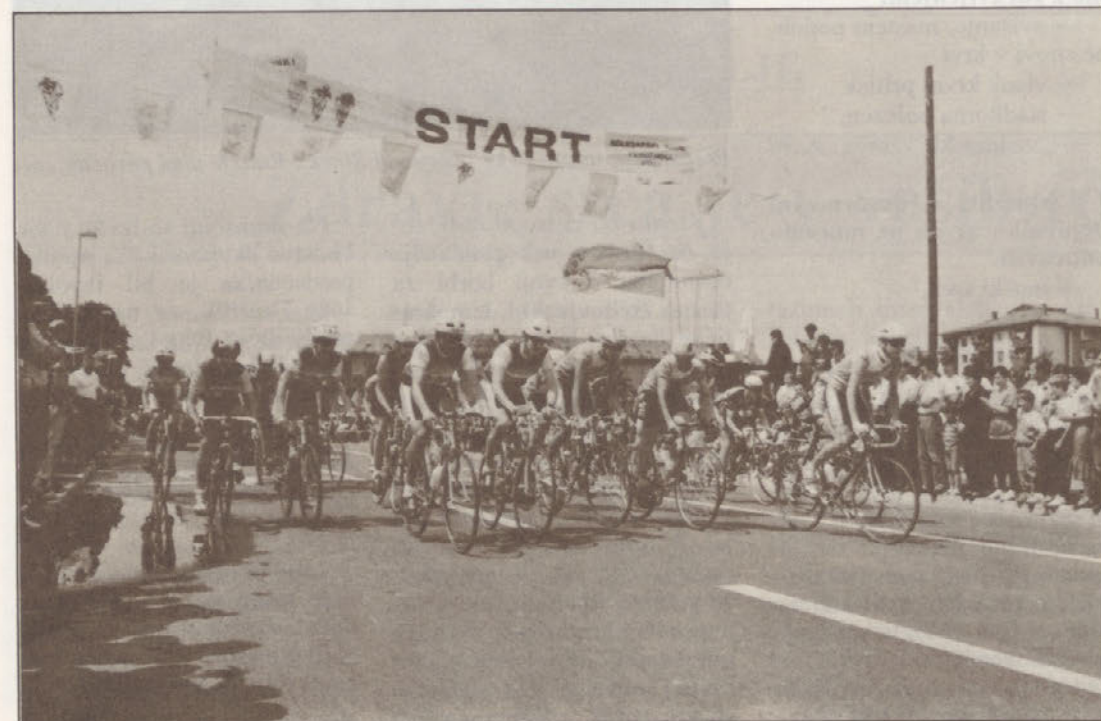
V središču medijske pozornosti ali drugače Kolesarski klub Perutnina Ptuj



Kolesarjenje je zdravo, mi pa proizvajamo zdravo hrano, je dejal predsednik dr. Glaser



Dr. Roman Glaser in Rene Glavnik podpisujeta svečano listino



V 3. številki Ptujkega perutninarja sem zapisal, da je nujno potrebno držati stik s kupei, ki jih je potrebno kar naprej opozarjati nase, na našo ponudbo, naše novosti in seveda kvaliteto. Hkrati sem zapisal, da smo letos popolnoma opustili televizijske in medijske reklame, skratka, medijsko smo se popolnoma izolirali. Vzroki pa so znani. Toda

S podpisom svečane listine o ustanovitvi Kolesarskega kluba Perutnina Ptuj in prevzemom generalnega spoznorstva se med delavci postavlja vrsta vprašanj in razmišljanj ter ugibanj. "Zakaj, ko pa smo v finančnih težavah in". Tudi sam se sprašujem. Ko pa poskušam to dejanje postaviti pod drobnogled, je slika popolnoma drugačna.

Tistih, tako pravijo, 300.000 SLT, kolikor je ta akcija stala (avtoličarska dela z našim znakom in napisom, nakup dveh koles, nakup 20 dresov z našim emblemom in napisom ter degustacija), ne more odtehtati odmevnosti na TV Slovenija, Radiu Slovenija, Radiu Maribor, Radiu Ptuj, časopisih

Delu, Večer, Slovincu, Tedniku, Slovenskih novicah, Primorskem dnevniku in Sportskih novostih.

Povsod smo lahko zasledili: odlična organizacija in izvedba 1. državnega kolesarskega prvenstva na Ptuj v organizaciji Kolesarskega kluba Perutnina Ptuj. Laskavi odmevi so bili tudi v sosednji Avstriji, saj je bila dirka posvečena 130-letnici rojstva Janeza Puha (Puch), rojenega v Oblakih pri Juršincih, znanega predvsem kot izumitelj in tovarnarja.

Nadebudni in vztrajni mladi ptujski kolesarji bodo v naših dresih tekmovali letos ker na 72 tekmovanjih po Sloveniji, Avstriji in Italiji, pa še kje drugje. Skoraj bi si upal trditi, da je kljub težavam bila ta poteza narejena v pravem času, saj za pravo promocijo letos še nismo naredili ničesar. Trdim tudi, da bi nas takšna propagandna akcija v teh medijih stala mnogo mnogo več. Želimo pa osvojiti slovenski trg.

K temu nadaljevanju propagandne aktivnosti pa vsekakor prispevajo tudi člani Tekarskega kluba Maraton iz Ptuja, ki so v soboto krenili na 1200 km dolgo pot ob meji svobodne Slovenije in bodo izmenično pritekli v Ptuj 25. junija ob 20.00 na obletnico razglasitve svobodne države.

Tekače bo med drugimi spremljal tudi naš prodajni - propagandni avto, iz katerega bodo organizatorji v večjih krajih naredili tudi manjše degustacije. Prepričan sem, da bomo opozorili nase tudi tiste Slovence, ki so že pozabili ali pa še niso slišali, da na Ptuj živi tudi Perutnina, da v tem gigantu delajo pridni ljudje in da pridelujejo kvalitetno in dobro hrano.

Strinjam se s tistimi, ki pravijo, da so premalo informirani. Toda to je druga tema. Trdim pa, da takšna poteza, kot je bila narejena s podpisom sponzorstva, sodi v poslovne odločitve.

Stanko Lepej



Prvo državno prvenstvo je odprl dr. Roman Glaser



Mladi Ptujčan Kelenc je osvojil drugo mesto med mladinci



Dr. Roman Glaser izroča pokal zmagovalcu Bonči

Naš prodajno-propagandni avtomobil v pravi funkciji



Kolesarski izlet zaposlenih v Perutnini Ptuj

Komisija za šport in rekreacijo v Perutnini Ptuj se je na pobudo g. Polanca iz PE PROMET odločila, da organizira kolesarski izlet v soboto 6. junija 1992. Zbrali smo se že ob 9.30 do 10.00 ure pred perutninsko klavnico, in se nato odpeljali v zadovoljivem številu (pričakovali smo seveda večji odziv) 39 zaposlenih in družinskih članov.

Pred samim odhodom smo vsakemu udeležencu dali kapo PP ki smo jih dobili iz reprezentance v reklamne namene. Polanec je imel pred odhodom nekaj malih popravil koles, saj je ponudil na izletu SPREMIŠTVO in SERVIS KOLES.

Pot nas je vodila od perutninske klavnice proti Selam, Apačam in Lovrencu na dr. polju, kjer smo imeli prvi počitek. Nadaljevali smo do Ptujске gore, kjer smo se ustavili drugič. Nekateri smo si ogledali cerkev in okolico in po okrepitvi odpeljali dalje proti Dolni. Pri vožnji pod hrib smo imeli eno majhno nezgodo, vendar ni bilo nič hudega.

Naslednji počitek je bil pred domom v Dolni. Pot smo nadaljevali proti Selam, kjer smo si privoščili še zadnji počitek pred našim ciljem.

Na poti proti Turniščam smo se ustavili na farmi Sela, kjer so imeli naši sodelavci športne igre in kasneje zabavo s plesom.

Na cilj — bife KOZEL, smo prispeli ob 15. uri. Tam smo imeli vsi udeleženci organizirano malico, ki smo jo plačali s prijavnino.

Ob razdelitvi simboličnih nagrad, MONOGRAFIJE PP, najstarejšemu in najmlajšemu udeležencu izleta in g. Polancu za organizacijo spremitva in uspešen servis koles, smo se zadržali v prijetnem klepetu še lep čas.

Da bi izlet zaključili kot se to naredi, smo se odpeljali do farme Sela na pijačo in ples.

Upamo, da vam je vsem žal, ki se tega izleta niste udeležili, ste pa slišali, da smo se imeli lepo in se boste naslednjikrat tudi sami udeležili.

Marjan VINDIŠ





Tekmovalci zbor



Brez nogometa ni iger. Toda, kam hudiča sili žoga na fotografu namesto v gol?



Streljanje – resna zabava

Še malo in kure lahko gredo v gnezdo



Športno srečanje namesto dneva perutninarjev

Leto 1990 je bilo za Perutnino leto velikih dosežkov, ki smo jih proslavili skupaj z 19. dnevom perutninarjev. Pričakovali in veselili smo se jubilejnega dvajsetega. Pa ga ni bilo. Bila je vojna, za njo razne blokade in končno razpad jugoslovanskega tržišča, na katerega smo bili izredno močno vezani, posledica katerega je izpad dohodka za nas.

Dneva perutninarjev torej ni bilo ne lani ne letos. Delavci pa pogrešajo druženje in medsebojno zблиževanje še toliko bolj, ker živijo iz dneva v dan bolj skromno. Tudi izletov je iz leta v leto manj in skromnejši so.

V PE Starši pa se ne dajo. Omislili so si srečanje delavcev vseh treh farm in valilnice Turnišče. In to ni bila navadna veselica, marveč so pogruntali mnoge zabavne igre, v katerih so tekmovali ekipe obračunskih enot med seboj. Nogomet je na takih srečanjih nepogrešljiv in prav s tem so se igre začele.

In glej ga zlomka. Kakor hitro je prisoten nogomet, se "najboljši", takoj prelevijo v futbalerje jugoslovanskega tipa, kjer je treba zmagati, ne glede ali smo boljši od nasprotnika ali ne. K sreči je sodnik Tone Kolednik ostal brez bušk.

Brez pikada na farmah nikakor ne bi šlo, saj so prav dekleta te enote praviloma vedno zmagovale na srečanjih s Koko in Podravko (ko so ta še bila). Če pa se ne bi pomerili strelci, bi Mira Ogrizek bila upravičeno užaljena.

In spet se je zalomilo. Poleg predpisane mete s krogi v črnem in belem polju je bilo treba razbiti še kakšno jajce. Prav, v tem pa je problem. Tekmovalci so bili slabe volje, ker so bila za "meto" nenormalno drobna jajčka s katerih se še melanža ne splača delati, v vodstvu podjetja pa so se nekateri razjezili zaradi gospodarske škode. Ker so bile "me-

te premajhne" so jih po znanih podatkih vrli strelci uspeli razbiti le dvajset. Za nameček pa še eno novinar, izven konkurence. Več municije mi niso dali.

Sledilo je postavljanje, opremljanje in nastiljanje gnezda. Ko so bila "gnezda pripravljena, so šli "najboljši šoferji" na dirko s šajtrgo. Pri tem je tekmovallec moral sam sebe prepeljati v samokolnici določeno razdaljo.

Nadaljevali so z vlečenjem za vrv, toda na drugem koncu je bil privezan traktor. Traktor sta dva člana ekipe morala privleči kakih 50 metrov in nato še čez dezobariero. Tretji član ekipe je seveda šofiral, mnogi udeleženci srečanja pa spodbujali. Zmagala je seveda najhitrejša ekipa.

Zanimivo je bilo tudi prevažanje vode. V tej igri je bilo treba s samokolnico prepeljati skozi številne ovire čimveč vode v čim krajšem času. Za zaključek pa so prinašali jajca. Pri tem je tekmovallec moral v čim krajšem času prinesiti skozi številne ovire na cilj jajce na pločevinastem dnu gnezda. "Pladenj" je nosil v eni roki in si z drugo ni smel pomagati. Če bi se z roko dotaknil jajca, bi bil diskvalificiran, oziroma bi moral ponoviti vso pot.

Za pravilnost poteka tekmovalnega dela so poskrbeli "strogi sodniki". Da bi ti bili nepristranski, so v glavnem sodili godbeniki ansambla. Interval. Kljub nepristranosti pa se je na farmah le našel tekmovallec, ki je bil prepričan, da mora njegova enota zmagati po vzoru futbala, zato je kar naprej sodnike opozarjal na nepravilno sojenje.

Brez dvoma se je vse lepo izteklo, za kar so poskrbeli godci, kuharji in peki ter strežba v šanku, ki so se izredno potrudili, čeprav niso bili deležni zasluženega priznanja tistih, ki so uživali po zaslugi njihovega dela.

Zamisel in organizacija je v glavnem slonela na ramenih



Tisti, ki so poskrbeli za lačne želodce



Za veselo razpoloženje. Dečko v ospredju je izven konkurence



Prekleta šajtrga, kam siliš med publiko?



Žejna prevažati vodo prek vode, to je res strašno



Konjske, ali kake druge moči



Jajčece! samo 6 metrov še ostani na "pladnju".

Mirana Cafuta, direktorja te proizvodne enote. Sam je dejal: "Veš težko bi pričakoval pohvalo za prvi poskus takega srečanja, za kritiko pa je najbolje, če kritiki vedo, komu jo naslavijo" No kljub temu pesimizmu je bilo veliko pohval in to upravičeno. Poleg delavcev PE Starši so bili prijetno presenečeni tudi njihovi družinski člani, ki so bili povabljeni na srečanje

Da je bilo vse o.k. je jasno, če povem, da se je zabavni del zavlekel v rano jutro.

Če je ta poskus vreden posne-manja, odločite sami. L.C.

Še posnetek za spomin



ŠPORTNE IGRE PERUTNINARJEV SLOVENIJE

Leto je naokrog in ponovno smo se srečali slovenski perutničarji na športnih igrah, ki so bile 30. maja 1992. Organizator je bil "PIVKA", PERUTNINSKI KOMBINAT. Igre so bile organizirane v srednješolskem centru v Postojni in samem mestu.

Discipline v katerih smo se pomerili, so bile:

- mali nogomet M (center)
- odbojka M + Ž (center)
- kegljanje M + Ž (mesto — hotel)
- streljanje (mesto — strelišče)

Same igre so bile vzorno pripravljene, saj se na tereh ni kaj dosti čakalo, pa tudi urnika tekmovanj nismo nič spreminjali.

Letos se, je po začetnih težavah, ki smo jih imeli s pripravo ekip in ostalo organizacijo za udeležbo na igrah, še vse dobro končalo (teren ter čas za trening). S samim uspehom oziroma mestom na športnih igrah mislim, da ne bi smeli biti zadovoljni in da smo sposobni ob večjem interesu in finačni podpori vseh zaposlenih PP doseči boljše rezultate. Predvsem bi si morali vzeti

vsi, ki smo se kdaj ukvarjali s kasnim športom in tudi tisti, ki bi se želeli s kakšnim ukvarjati, več časa zase in za rekreacijo.

Po končanih tekmovanjih, kosilu in skrbno pripravljenem kulturnem programu (pevski zbor, ljudski pevec) ter razglasitvijo rezultatov, smo se dolgo v nač. zadržali na družabnem srečanju s plesom.

Na igre sta prišla tudi g. predsednik PP dr. Roman Glaser in podpredsednik Dimče Stojčevski, ki sta se udeležila sestanka direktorjev.

Naslednje leto je organizator športnih iger perutničarjev Slovenije Perutnina Ptuj. Predsednik je vse prisotne povabil naslednje leto v PTUJ in obljubil, da se bomo potrudili pripraviti igre tako, kot so jih v PIVKI.

Na nas — vseh zaposlenih PP je, da se poskušamo za naslednje leto ob razumevanju vodstva, (sredstva za trening in opremo) ter večjem interesu za rekreacijo, čimbolje pripraviti in doseči boljši rezultat. Cilj komisije za šport in rekreacijo je, da bi se z rekreacijo v PP ukvarjalo čimveč zaposlenih.

Marjan Vindiš

Kurnik pres

BILO JE IN BO

- Franček, o čem pa je danes tekla beseda na sestanku
- Za-za-za-druga.

ZGODOVINA SE PONAVLJA

- V Ptuj pa se je letos zvrstilo kar lepo število državnih prvenstev.
- Veš, tudi rimski cezar je potem, ko je Rimu grozil propad, dejal, naj dajo ljudem vina in iger.

POSLEDIČNO

- Ali veš da so naši športniki na perutničarskih igrah zasedli častno zadnje mesto?
- Tudi pri regresu in..... je tako.

NAKLJUČJE

- Mnogi v Perutnini delajo magisterij iz ubogega piščanca.
- Ja, zato pa crkavajo.

IZVAJANJE PLANA

- Naš mrežni plan je tako natančen, da je le kaj.
- Zato pa pridejo veterinarji k kooperantu cepiti prazno štal.

KAKŠNO NAKLJUČJE

- Bolj delaš, manj imaš.
- Bolj si star, bolj si nor (če na to pristaneš).

KAKŠEN SINDIKAT

- Pravijo, da so svobodni Sindikati rdeči sindikati.
- Ni res, rdeči so glavo upogibali, svobodni pa jo dvigajo.

NI RES, DA JE RES

- Prevezli smo glavno sponzorstvo nad kolesarskim klubom Ptuj.
- Da, časi so minili, ko smo z avtomobili se vozili.

EKSPEDITIVNOST

- Le nekaj ur po izvolitvi Drnovškove vlade je imel Moški komorni zbor Ptuj v Narodnem domu koncert (v njem je tudi nekaj naših sodelavcev).
- Pa so peli žalostinke za Peterletom ali poskočnice za Drnovška?
- Eno in drugo. Smo pač Slovenci.

PRANJE PERILA

- Podjetnež je organiziral nakup PERSILA.
- Da, toda kupili so si ga predvsem delavci za oznojeno perilo.

REGRES PA TAKI

- Veš, da sem dobil 8.000 slt v bonih za regres.
- Kje pa! Še isti dan smo dvignili v naših prodajalnah cene. Ko sem preračunal sem jih dobil le 6.000.

KOKOTEK

Znanje — usposobljenost — korajžja



Na nedeljskem množično obiskanem letalskem mitingu je prišlo do polne veljave znanje — usposobljenost in korajžja.

Korajžno dejanje je bilo tudi to, ko sta se vrhunski padalec ALC Lesce-Bled Pogačar in načelnik Republiškega štaba teritorialne obrambe general Slapar spustila z enim padalom z 2500 m in lepo pristala, kot se za korenjake spodobi.

